

כ:

עין משפט
גר מצוה

כִּלְאָ א מ״י פִּיב מֶלֶךְ
 עֲוֹנוֹתָי מִתְּהִי ו
 יִפְּיֵינ מֶלֶךְ כְּלוֹס הִלְ כִּי
 כִּלְב ב מ״י הִלְ כְּלוֹס שֶׁס
 הִלְסָה ג
 כִּלְב ג ד מ״י פִּיב מֶלֶךְ
 מִרְמוֹת הִלְסָה וד ה
 כִּלְד ה שֶׁס הִלְסָה יכ

רבינו חננאל

ל כל האוכל אשר יאכל
בכל ומסרם
מטבא
מורל כל ותרין
מסאן מארל כל חרם
ואי סא מארמין
דליו שרצים דלם ארם
דליו שרצים דלם ארם
ל מטבא אלא כיון דלא
חוסס הילכס מארל כל
חוסס ש'ס'ס מארמין כמאן
דליו שרצים דלם ארם
כ הדבורים חללו
לשטנא ואמרין רב חסדא
אפסאן, וכן
בתיני יא אמר ר' יוסי
התלילה ועל הטמאה
נזילה, ר' אלעזר ארם
הרע וזעמא דזעמא
דירושע אמר שיתקן
כח, אלא הרמא ארם
יוסי אין תרדון
ל יאה כיון דלא
נזיקח אפילו תלילה
המא שפא יבוא אליהו
היתר, פי תהלתיה ומשני
מנחם רב כענין, דמנחם
דזקתן חלילה הטמאה
ורבואתה
ד יבוא דירושע, ורבואתה
ד יבוא ארם
אילו תלילה טמאה כאחת
ש'א' כן אלויהו ותרדנה
ר' יוסי ארם אליהו דר
דירושע ומשני וכן
ר' יוא, דקתני כמנחם
כ' ר' יורשע אמר חלילה
דזאחא שיתקן כאחד ואך
מוקף לל בלויאח כר
ישירבין בלויאח חילוף
כ' כענא, דרמא כל ארם
נזיקח אפילו תלילה
תמא, ושנינו דבי קאמ
ל' ר' יוסי לר' מאיר,
ל' ר' אפילו תלילה
ע' תמא אין שרפין,
אילו ל' דמנחם
ל' יורשע שרפין, אלא
א' תלילה וטמא, ארם
ט' דר טמא ל' שרפין,
ר' יוסי ר' תנאם
א' תמא אפסא וטמא
א' שרע י' יורשע אמר
ש'ס'ס כאחת, שרפא
מטבא
מלוייהו ורע, ודלא כפי
ר' תרומה שולל דה סבית
טואה ל' אתר לטמאה
ש'ס'ס אלא ע' נגמא, ארם
כ' חסדא, כ' ר' ששנע
כ' כענא ר' יוסי אפילו
ש'ס'ס שוקולא ארם
ל' תשבי לר' מאיר,
ר' קנא תרומה אליהו
ר' כענא ר' יוסי אליהו
ר' חסדא ר' אלעזר
כ' תרומה וטמא ומשני
אין ל' אתר ר' יורשע
כ' ל' תרומה כרים, ארם
כ' ל' תרומה ששעברא
כ' העלית וחתנתה
כ' חלילן טמא וארם
א' טמאה
כ' יורשע ארם וארם
כ' תרומה ארם וארם
כ' ש'ס'ס על א' יתמא
כ' ש'ס'ס על א' חלילן ומשני
ש'א' תמא ורמא חסדא,
כ' כ' כיון שנתה חתנתה
כ' חלילן טמא, ארם
כ' תרומה לעלם ופסידם
כ' חלילן, ארם
כ' חלילן, ארם

מ' אמר ר' יוחנן שתיקו באתה ורמינהו חבית. אומר ר"י הו' דלא משני פסח שאני דמשמע ליה דפסח לא מעלה ולא מוריד מדשרי בחליה ואסר בטוהרות א"כ מה שהיא תליה הו' הטעם: **ה'** ר' שמעון א"בא דר' יוחנן. מימא לר"י לר' שמעון מיון דשרי

תלמה לטמא ציד א"כ שרי
לגורפו ואחמי קיי ליה תלמי דתלמי
היינו לא ארכלין ולא שורפין וי"ל
דמלתי לר"ש היינו דלא מחייב
לגורפו: **ראוי** 574.ף. על
גב דתרומה טמאה נשרפה כיון
דמסקתין ב' בתל דתמורה וד'
הלאו לשרפה שרפה הראוי
לקבורה קודם והוא הדין כמי
הוא גזונא אורלי ודאוי 575.ף.
ל"ן

טמא וסמך ליה² מכל
מאוייר כלי חרס³ וואין
ר כלי חרס: רב חסדא
משני מי א"ר יהושע
⁴א"ר יוסי אין הגדון
רבתינו על מה העידו
במא בולד הטומאה
הבשר שנמא באב
טמא אם על השמן

מת זה פסול זה טמא
 אין אותה עם התרומה
 עם הטמאה שמא יבא
 ר' יוסי ואליבא דר'
 מלפני השבת ושורפין
 זי אומר מהורה בפני
 לא נחלקו ר' אליעזר
 התלויה ועל המהורה
 אליעזר אומר תישרף
 א מתניתין ר' יוסי היא
 יהושע דמקל כי מקל
 חנינא רמי תרומה
 זו חבית של תרומה
 נחת במקום התורפה
 אומ' אם היתה מונח'
 יספה יגלה גרמא אין
 א ר' יוסי אליבא דר'
 ר' יהושע גרמא אין
 עליונה ותחתיה חולין
 ממנה רביעית כטהרה
 ביד ר' יהושע אומר
 כך לה רבא מתנ' נמי
 פסד מועט לא חששו
 חששו דתניא חבית
 חולין טמאין מודה ר'
 טהרה יציל ואם לאו
 ק' יין נמי ראוי לזילוף
 יא שותין מלוג בסלע
 ליד תקלה שכן נמי
 ייה בכלי מאוס לזילוף
 א דתניא חבית של יין
 הלל אומרים תעשה
 תשפך חבל בבית
 תעשה זילוף אמרו לו
 אין

גמ' איכא הפסד עלים. ואמאי קאמר רבי יוסי אליבא דרבי יהושע דלח: מודה רבי תרד ותטמא ולקמן (וכא) פריך מודה רבי יהושע דרבי אליעזר מצניי ליה. מכל מקום קמיי דריס משום הפסד חולין דשמן חולין שנמערב תרומה בהן יאסרו לכהן ולו' משום טומאה בדמפסד דרזוי להדליק: לאו מילתא היא. לא חשיב וברי הפסדו: שותין מלוג. שנמכר בסלקנות לוג בשמי סלקים לזיוף מלקותו נשחיה ומי שאני עשיר יקח יין בזול לשחייתו לוג בסלק גודף ואין רזא לזיוף: **אפי' ביש לידו תקלו.** אם ישהנו אללו עד שימיישן אחי למשתי מיניה: טעוב וככלי מלא רמי ליה בממיה: **והסכל עמיה.** אי מיישני לה ואסור לשהוי' אי לא ממאי קאמרינן דלא יתן דלמאן אדמוזף קמי קלי אפי' כי ביש אחי למשתי: **בחדש תשפך חבל** שיינאה בנית ללוג דהדסי' קמי לידו תקלו: **וביום דרמרי.** דהיינו מועטת (שפך) מיישיני אלל בחדש תשפך חבל כ' (י) **אמר רבי ישמעאל** כרבי יוסי. כמה שנים אחר בית

[illegible]

כלומר האי כל אשר בחזו שזמרת
דמי טומאה חשיב ליה לחיוב נזמח
ועלי שטף מטמא מבזבז אלא שמע
המחל עליו דאמטא ואשמעינן קורא
לדוכינן ומשקין הוא דמקבלי טומאה
מולד הטומאה אבל כלי לא. ומהא
פירוקא נפקא לן בכל דוכתא דלי
לדשחון דאין לא ראשון מטמא כל
ואין אובלין ומשקין מטמאין כלי
כדיליף לעיל^ה מק"ו ואדם נמי שאינו
אב טומאה כגון גוגע בטומאה
הטומאה לא יטמא וכן נראה

נגלה ובשרן לה משמח וכל דבשי
 ונעוג נצנלות יצמי ולא חרוב
 כיום נגדים אכל גוי נושא נורת
 הכתוב היא טעומהא משא שמטמא
 אדם לטמא נגדים שעלי בשעת משא
 ולא נגדים הבאין לאחר מתאן אלא
 ולד טעומהא לא משמח כלי חרין
 מטמא את ש הוא כל הטעומהא וכן
 אדם לא מזניז לו טעומה בכל התורה
 אלא מאכ טעומהא כגון ע"י שרץ
 ונבלה וטמא זרע ועל ידי זכ
 ומצינוטמי ומדרכו ועל ידי נד
 ומצינוטמי ומדרכה וע"י טמא מת:
 שסיון כחם. נתלית וטמאה
 בחזק בפסח: ורמינו בו' וקמני
 היאך ישרץ אפילו תליתו היא
 הטמאה: ממני' ר' שמעון ע"ס
 ולביא דרבי יוסע. ובייחא רבי
 יוסי אמרה דקמני אמר ר' יוסי אין
 הדיון בו' ולקמן פריך והא ממני' ר'
 יוסי נמי קאמר לה דתנן א"ר יוסי
 אינה היא הטמאה: ושורפין פירוש
 נלית וטמאה: וטמאה. הכל צדק.

ר' מאיר לטעמיה דאמר מדכריה
למנע שזרפין תרומה טהורה עס
הטמאה נכסח: ה"ג לא נחלקו רבי
אליעזר ורבי יהושע על טהרה ועל
טמא שאין שורפין על הטלוי ועל
טהורה שזרפין. דהואיל ולא
התחזקו טומאה אין נראה מנעמא
בדיים: על מה נחלקו על הטלוי
ועל הטמא. דהואיל ואין על
טומאה ודאית הרי הוא מטמא בדים
לר' אליעזר ור' יהושע סבר כיון
דטלוי היא אי אמה מזהר כיון
שמירטה: רמי פרומא אפיסחא.
תרומה דעלמא אתרומה דפיסחא:
ומי א"ר יהושע שפיין נכסח.
דמונר טמא תלוי בדים: בדים
לא. ואע"ג דתלוי היא: היא. הא
דקמי בדים לא ר' יומי היא ואלא
דר' יהושע דגבי תלוי דפיסחא
נמי הכי אמר ואין היאך נשירף
אפיין תלוי הוה טמא: מסנ'
עור כו'. אמסקנא קאי אס לא
גזר שזן דטלוי מודו שלא עמלמא
דתרומה משום דהפסד מועט הוא
ג' ומולפין תלוי המכר בשמים וחי
יוין צורק ליוץ: כחדש. דאין רישו
אין קביו לר'. וצורק שיהא לו רישו
אין טעף חבלא. לשון חבילה כלומר
שאין מולפין כדה והא לא אמרין
שיקין כי הא מן השדה לבית לא
לכל וכו"ש היה: אמרו לו. בני דורו:
אין

[illegible]

א. אוחם שלמה ב' יהושע ב' עקיבא ב' יוסי, ולא עדיה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. וכל כלי חרש אשר יפל
ממנו אל חובו כל אשר
בתוכו יטמא ואתו
תשברו: ויקרא יא לג
מכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מים יטמא
ובכל משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא:
ויקרא יא לד

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה תשכן חבל
 יצא ויביק דף קטז גרס הכל
 וכן ג"ל נכון: (7) רש"י ד"ה
 יצא דלמדי וכו' חבל וכו'
 הספד ולח"כ מ"ה אמרו לו
 לאו ב"ש וב"ה קאמרי
 דהא ר' ישמעאל בר' יוסי
 שנים אחר ביה וב"ש
 היה אלא אחרו לו בני דורו
 כ"ל וסד"א:

מוסף רש"י

[illegible]